

Fylkesmannen i Vest-Agder

Postboks 513 Lundsiden

4605 KRISTIANSAND

KLAGE FRA MOSVATNET HYTTEEIERFORENING VEDR. REGULERINGSPLAN FOR GULLINGEN- MOSVATNETOMRÅDET

Under henvisning til brev datert 14.03.2011 legges det til grunn at det er Fylkesmannen i Vest-Agder, som settefylkesmann, som behandler denne klagesaken.

Ett av klagepunktene fra hytteeierforeningen gjelder manglende innregulering av stier og vintertraséer. Det anføres at manglende innregulering av stier og vintertraséer utgjør en mangel ved planen.

Ved en så omfattende reguleringsplan som dette som dekker et areal på 21.000 dekar, tilsvarende Randaberg kommune, er det påkrevd å sikre allmennhetens og hyttefolkets ferdselsmuligheter både faktisk og juridisk. For at allmennheten og hytteeiernes ferdselsinteresser på tilstrekkelig vis skal ivaretas, er det nødvendig at stier og vintertraséer innreguleres i planverket.

Hytteforeningens anmodning om slik regulering ble ikke tatt til følge ved Suldal kommunes klagevedtak 26.08.2010.

Av møteboken fra klagebehandling fremgår følgende under overskriften turkorridorer:

”Under en gjennomgang med tiltakshaverne kom ein til at desse korridorane kan nyttast vidare utan endringar av planen.”

Et generelt utsagn av denne art fremstår som uforbindende og løst i sin form. Utsagnet er også av liten verdi dersom det i planverket ikke fremgår hvor disse korridorene går i landskapet. Utsagnet ivaretar derfor ikke ferdselsinteressene på forsvarlig vis.

Det å vise til at ferdselsinteressene er ivaretatt som følge av at området er regulert til friluftsmål vil heller ikke sikre ferdselsmulighetene på betryggende vis.

Ved fylkesmannens vurdering må det ses hen til at topografien i Gullingen/Mosvatn-området er slik at en ikke kan ferdes overalt. Det har gjennom årene utviklet seg sommerstier der lendet er tørt og fremkommelig og vintertraséer på de steder der terrenget ligger til rette for det. Brattlendt og myrlendt som dette området er, har ledet til at de begrensede naturlige traséer for stier og vinterferdsel har avtegnet seg gjennom generasjoners bruk. Det er disse stier og traséer som bør tas inn i planverket.

Det er ingen forventning om enhver liten lokal sti eller tresé skal merkes. Det er de tradisjonelle og mest brukte stier og vintertraséer som bør innreguleres i planverket.

Det er flere grunner for at slik regulering er nødvendig for å sikre folk ferdselsmulighet i naturen.

Det er allment kjent at tiltagende skogvekst hindrer ferdsel både sommer- og vinterstid dersom skjøtselsarbeid ikke utføres. Dette tema ble belyst i artikkel i Stavanger Aftenblad 17.11.2010 der den lokale løypekjører uttaler seg og der bl.a. fremgår at

”Kratt og skog veks raskt i området. Nerheim reknar med at ei større løyperydding må til om ikkje så lenge.”

Et arbeid med skjøtsel og vedlikehold av stier og traséer kan bli lammet eller vanskeliggjort dersom det ikke fremgår av reguleringsbestemmelsene hvor traséene går. En velforening kan for eksempel ikke rydde en trasé etter forgodtbefinnende. Grunneiers samtykke må innhentes, da retten til å hogge trær og rydde kratt ikke er hjemlet i frilufsloven eller allemannsretten. Situasjonen er således at den enkelte grunneier, ved å nekte samtykke, får faktisk råderett over traséenes brukelighet og utvikling. Denne problemstillingen har en parallell til de konflikter en ser på andre vinterdestinasjoner vedrørende adgang til å kjøre opp løyper vinterstid. Selv om det ikke er grunn til å tro at nåværende grunneiere vil motsette seg skjøtsel, er det like fullt behov for å sikre den allmenne ferdselsrett i planverket når en står overfor en så omfattende reguleringsplan som i nærværende tilfelle.

Et annet forhold som taler for å nedfelle stier og traséer i planverket er at dette vil sikre allmennhetens ferdselsrett også i fremtiden. Det er på det rene at tradisjonelle ferdselstraséer, som ikke skjøttes og vedlikeholdes, vil gro igjen og umuliggjøre ferdsel. I neste omgang vil dette da kunne transformeres til hyttebyggingsområdet. Det er allerede ett eksempel fra få år tilbake der et festepunkt ble flyttet ut i en tradisjonell rødmerket sti og der det fra tiltakshaver ble argumentert med at en ikke trodde denne stien så mye var benyttet lenger. Dette er en form for argumentasjon som kan oppstå i fremtiden dersom det ikke besørger et reguleringsmessig rammeverk for å rydde og drive skjøtsel av stier og traséer.

Det kan heller ikke anses urimelig for tiltakshaverne at det offentlige regulerer inn stier og traséer. Når grunneiere velger å gå sammen om en så stor reguleringsplan med så stort antall hytter, er det påregnelig at en del av arealet medgår til stier og traséer både for å dekke allmennhetens behov og for å dekke behovet til hytteeierne som er etablert eller som velger å etablere seg i henhold til den nye planen.

Med hilsen

Martin Lund

Mosvatnet Hytteeierforening

Vedlegg: Artikkel fra Stavanger Aftenblad 17. november 2010